

شنیده ایم علی بن موسی اما چه کسی هست که فهمیده باشد؟

روایت نحوه شکل گیری
«مرکز حفظ قرآن شهید شهر یاری» دانشگاه فردوسی

یک دغدغه قرآنی با چاشنی آتش به اختیار

۲

پرچم‌های متبرک رضوی به محافل حسینی می‌روند

ارسال پستی پرچم عزا برای ۵ هزار هیئت مذهبی

۲

طرح «پروانه - شو» آغاز شد

توانمند شدن برای جنگ نرم

۲

یک پرگذاشت در صف

و از پیش جا گرفت

۲

مجازآباد

حسینیه‌های مجازی

فقط دو روز تا شروع ماه محرم مانده است و مردم ایران در گوشه گوشه کشور مهیا و آماده شرکت در عزاداری سید و سالار شهیدان هستند. امسال هم عزاداری‌ها با محدودیت‌ها و اعمال شیوه‌نامه‌ها برگزار می‌شود. البته کاربران و فعالان چند روزی است با انتشار تصاویر و پست‌های محرمی، این فضا را به حسینیه‌های مجازی تبدیل کرده‌اند. مثلاً به رسم هر شب جمعه، توییت‌هایی را با هشتگ #شب‌زیرانی در حساب‌هایشان منتشر کردند. نمونه‌هایی را بخوانید: ما تشنه عشقیم و شنیدیم که گفتند/ رفح عطش عشق فقط نام حسین است... حال من با تنفس در هوای حریمت خوش می‌شود... مرا تا دل بُوَد، دلبر تو باشی... چه مبارک است این غم که تو در دلم نهایی...

تو انتظار ما را می‌کشی...

به رسم هر جمعه که جمعه‌های عاشقی و یا جمعه‌های انتظار نام دارد کاربران فضای مجازی در صفحه خود با هشتگ #اللهم عجل لولیک_الفرح دلنوشته‌های خود را با امام عصر(عج) به اشتراک می‌گذارند: عزم دیدار تو دارد جان بر لب آمده / بازگرد یا برآید، چیست فرمان شما؟... چقدر دل‌های ما، محتاج نگاه شماس تا برای ماه محرم ساخته بشه... ای وعده خدا ز چه تأخیر کرده‌ای؟ می‌نویسم که شب تار سحر می‌گردد/ یک نفر هست از این قوم که برمی‌گردد... تو انتظار ما را می‌کشی که به خود بیاییم تا بیایی...

انتشار پوستری نقیسی از حدیث سلسله الذهب در مؤسسه چاپ و انتشارات آستان قدس رضوی

شرط توحید

۴

تصویر: حسن روح‌الاصبح

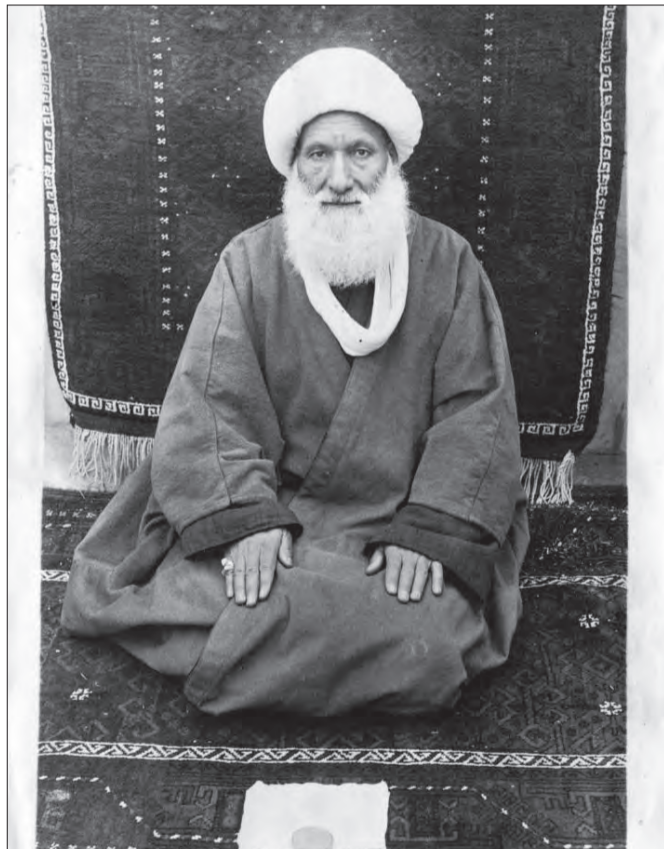
درباره زندگی و زمانه آیت‌الله نهایندی، عالم و معلم اخلاق نامدار و مدفون در حرم رضوی

شاگرد میرزای شیرازی در مسجد گوهرشاد

■ «سپر پلا» علم و دانش

آیت‌الله شیخ علی‌اکبر نهایندی در بارگشت به ایران، راهی تبریز شد و تا پایتخت ایران، افزون بر حضور در درس میرزا حسن آشتیانی، فلسفه و کلام را در مجلس درس شیخ محمدرضا قمشه‌ای و میرزا ابوالحسن جلوه فرا گرفت و سپس راهی عتبات شد. در سامرا، افتخار شاگردی میرزای شیرازی را پیدا کرد و پس از درگذشت او، به نجف رفت و طعم شیرین علم‌آموزی در مجلس درس امثال آخوند خراسانی، سیدمحمدکاظم یزدی، شیخ الشریعه اصفهانی و حاجی نوری (صاحب مستدرک) را چشید و اگر بیماری به سراغش نیامده بود، باز هم به سفرهایش برای علم‌آموزی ادامه می‌داد.

بنجووردی بهره برد. سپس راهی اصفهان شد و پس از علم‌آموزی در حوزه این شهر، به تهران رفت و در حوزه علمیه پایتخت ایران، افزون بر حضور در درس میرزا حسن آشتیانی، فلسفه و کلام را در مجلس درس شیخ محمدرضا قمشه‌ای و میرزا ابوالحسن جلوه فرا گرفت و سپس راهی عتبات شد. در سامرا، افتخار شاگردی میرزای شیرازی را پیدا کرد و پس از درگذشت او، به نجف رفت و طعم شیرین علم‌آموزی در مجلس درس امثال آخوند خراسانی، سیدمحمدکاظم یزدی، شیخ الشریعه اصفهانی و حاجی نوری (صاحب مستدرک) را چشید و اگر بیماری به سراغش نیامده بود، باز هم به سفرهایش برای علم‌آموزی ادامه می‌داد.

آیت‌الله شیخ علی‌اکبر نهایندی از آن علمایی است که برای فراگیری علم، آرام‌وقرار نداشت. در سال ۱۲۴۰ خورشیدی در نهایندیه دنیا آمد. اما بیشتر عمر خود را در سفرهای علمی گذراند. ابتدا در نهایندیه مقدمات را فرا گرفت و بعد، راهی بروجرد شد و چند سال بعد تصمیم گرفت راهی مشهد شود.

انصاری در «نفحات الانس» می‌گوید: من سیصد هزار حدیث یاد دارم با هزار هزار اسناد. آنچه من در طلب حدیث حضرت مصطفی(ص) کشیدم هرگز از احدی نکشیده، یک منزل از نیشابور تا دیزباد باران می‌آمد و من برای آنکه جزوهای حدیث خیس نشود در حال رکوع راه می‌رفتم و آن‌ها را در زیر شکم نهاده بودم. شب در نور چراغ، حدیث می‌نوشتیم و فراغت نان خوردن را نداشتیم، مادرم نان پاره و لقمه می‌کرد و در دهان من می‌نهاد. نظیر حالت خوابه از برای خود حقیر نیز اتفاق افتاد. در سال ۱۳۱۸ قمری که از نجف‌اشرف بیرون آمده و به جانب بلاد عجم می‌آمدم، آب درختان نمود و سد کاظمین و بغداد را خراب نمود و از حدود بغداد تا حدود سرای خاکستری را آب گرفته بود. قفه (نوعی قایق) در میان آب انداخته و زوار و عابرین را عبور می‌دادند. حقیر در میان قفه به پا ایستاده و مؤلفات فقه و اصول خود را در ساروقی (بقچه) بسته و بالای سرخود نگه داشته بودم که اگر فرضاً غرق شدم، اول خود غرق شوم بعد از آن نوبت به آن مؤلفات برسد و تا به حال که این مقام را تحریر می‌نمایم و مقارن ظهر روز یکشنبه بیست و یکم ماه شعبان المعظم سال ۱۳۴۱ هـ. ق. است، اگر مدعی شوم که در منزل خود از بدو تحصیل تا حال غذایی با فراغت بال صرف ننموده، به جهت اشتغال به مطالعه کتب و نوشتجات، همانا ادعای قریب به صدق نموده‌ام». آیت‌الله نهایندی، با این سطح از دانش و اشتغال به تعلیم و تعلم، هرگز از عبادات و پرداختن به امور خلق غافل نبود. برای مردم عادی کوچه و بازار در مسجد گوهرشاد منبر می‌رفت و دل‌ها را با کلامش، به سوی دین و آموزه‌های آن می‌کشید. وی در ۱۹ بهمن سال ۱۳۲۸ خورشیدی، در ۸۸ سالگی دار فانی را وداع گفت. با انتشار خبر رحلت وی، مشهد یکپارچه سیاهپوش شد. پیکر او را پس از تشییع کم نظیر، در دارالسعاده حرم رضوی، پایین پای حضرت به خاک سپردند.

هزار تومانی مسافرش را می‌اندازد نوی صندوق صدقات.

■ **پیشترها**
خدا بیامرزد جمیع پدربزرگ‌ها و مادر بزرگ‌های دوست داشتنی و نصیحت‌کننده را. مادر بزرگم همیشه می‌گفت: دروغ، بوی پیاز داغ می‌دهد.

■ **پی‌نوشت**
مردی به رسول خدا صلی‌الله‌علیه‌وآله عرض کرد: به من اخلاقی بیاموزید که خیر دنیا و آخرت در آن جمع باشد. حضرت فرمودند: دروغ نگو.

خبر

درباره سیدمیرزای تاجر
و یادگاری مکتوب او

وقفنامه سنگی

محمدرضا انصافی | در موزه آستان قدس، نمونه‌هایی از وقفنامه‌های قدیمی وجود دارد که نشان‌دهنده اهتمام پدران ما به این امر مهم است. وقفنامه سیدمیرزای تاجر، وقفنامه‌ای است مانند تمام وقفنامه‌ها، با این تفاوت که او، آن را در سال ۱۲۸۰ قمری بر روی سنگی نوشته؛ سنگی از جنس خارا، با ابعاد در حدود ۵/۵ متر مربعی که در ۱۳ سطر به رشته تحریر درآمده است. وقفنامه‌های که هم باید آن را سند تاریخی بدانیم و هم اثری نفیس و هنری. این وقفنامه در سال ۱۳۷۶ خورشیدی هنگام گودبرداری‌های اطراف حرم رضوی کشف و به موزه منتقل شد. متن وقفنامه، تنها به موارد موقوفه‌ها اشاره دارد و در آن می‌خوانیم: «پنج باب حوالی (جمع حوالی: در مشهد قدیم به معنای خانه) واقع در محله سرحوضان (حد فاصل عیدگاه و پایین‌خیابان) به انضمام دو باب دکان متصل به حوالی‌های مذکور و به انضمام نصف کامل از کل یک رشته قنات جاریه میرکاریز (میل کاریز: حدود چهارراه عبدالملک فعلی) که مشترک است بین حاجی مزبور و حاجی عبدالسلام تاجر قندهاری بالمناصفه و به انضمام یک فرد از بیست زوج زمین بذرافشان و دو جریب باغ مکررم و سه محوطه مزروعی در قریه فارمد به انضمام یک زوج کامل از دوازده زوج در جنبدواز(روستایی در نزدیکی سبزواری) و باغ به قدر الحصه و به انضمام یک فرد از دوازده زوج مزرعه شهر طوس به انضمام نصف حمام و مستغلات او که مشهور است به «حمام باغ» (حمامی در محله نوغان که امروزه کوچهای به نام آن است) واقع در محله نوقان و به انضمام یک زوج کامل از پانزده زوج قریه جورمکان (گلمکان امروزی)... که یکی از وقفنامه‌جات در سرکار فیض آثار

مزبور، طوطی بیگم که ناظر موقوفه مزبور است و دیگری در نزد عالی‌جناب قدسی القاب، آخوند عبدالرسول هروی (طبق کتاب نفوس ارض اقدس: پیش‌نماز محله سرباب) به اطلاع علامی فهامی مجتهد الزمانی آقا میرزا هدایت‌امام جماعت محله سرشور) ضبط است در حین ضرورت به او رجوع نموده و از آن قرار عمل نمایند». همان‌طور که می‌بینید محل مصرف موقوفه‌ها، طبق گزارش کتبی در وقفنامه‌های کاغذی ثبت شده است. این وقفنامه را باید نمونه‌ای عالی از اسناد مربوط به سنت حسنه وقف در مشهدالرضاع بدانیم.

هزار تومانی مسافرش را می‌اندازد نوی صندوق صدقات.

■ پیشترها

خدا بیامرزد جمیع پدربزرگ‌ها و مادر بزرگ‌های دوست داشتنی و نصیحت‌کننده را. مادر بزرگم همیشه می‌گفت: دروغ، بوی پیاز داغ می‌دهد.

■ پی‌نوشت

مردی به رسول خدا صلی‌الله‌علیه‌وآله عرض کرد: به من اخلاقی بیاموزید که خیر دنیا و آخرت در آن جمع باشد. حضرت فرمودند: دروغ نگو.

مذکور و می‌پرسد: ببخشید جناب میشه بفرمایید بلوزم چه رنگیه؟ دو به شک شدم خدا به سر شاهده. جالب اینجاست که شرمندگی در کار نیست و مرد مسافر، خوش‌خوشان جواب می‌دهد: شما خوبید برادر... اما بیا قانع کن شما که درستکار و شریفی مثلاً کجای جهان رو فتح کردی؟ نمی‌دانم یکهو صدای «فیروز مُشتاق» از کجا پیدایش می‌شود توی ملاحظه که؛ بی‌قیف و قپی و به زسرس قاطع داری قیقاج می‌روی عمو. لُغز و قمیزت دیگه واسه چیه؟ نزدیک خانام و کم‌کمک باید پیاده شوم. با خودم می‌گویم حیف! مسیرم از آن‌ها

مذکور و می‌پرسد: ببخشید جناب میشه بفرمایید بلوزم چه رنگیه؟ دو به شک شدم خدا به سر شاهده. جالب اینجاست که شرمندگی در کار نیست و مرد مسافر، خوش‌خوشان جواب می‌دهد: شما خوبید برادر... اما بیا قانع کن شما که درستکار و شریفی مثلاً کجای جهان رو فتح کردی؟ نمی‌دانم یکهو صدای «فیروز مُشتاق» از کجا پیدایش می‌شود توی ملاحظه که؛ بی‌قیف و قپی و به زسرس قاطع داری قیقاج می‌روی عمو. لُغز و قمیزت دیگه واسه چیه؟ نزدیک خانام و کم‌کمک باید پیاده شوم. با خودم می‌گویم حیف! مسیرم از آن‌ها

رقیه توسلی | مسافر صندلی جلو، توی تماس اول به خیابان مطهری می‌گویی، اتوبان ساری! می‌گویی آره انداختم توی اتوبان و نزدیک شمام دیگه... توی تماس دوم با ناله و آغان می‌گویی کرونا دارد و خانه‌نشین شده. قرنطینه مطلق... و توی سومین تماس هم برای آن‌ور خط توضیح می‌دهد هزار تومان که زیاد است، یک قرانی ته جیبش نیست در حالی که توی زنگ اول، ذوق‌زده داشت از برگشت طلب ۴۰ میلیون تومانی‌اش آمار می‌داد به کسی. به گمانم همان قدر که من غیظی شده‌ام، آقای راننده هم ریخته به هم. چون بی‌معلولی، دستش را می‌برد جلو مسافر

اسوه دروغ!

